

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 6242

Doknr.
462154

Dato
29-09-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 1. september 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 811 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet stilles som opfølgning på samråd om fup i forældrenevneundersøgelser den 31. august 2021, jf. samrådspm. AH, AI, AK, AL og AM.

Spørgsmål nr. 811:

"Vil ministeren redegøre for, om de familier, der har fået tvangsfjernet deres barn på baggrund af en fejlagtig forældrenevneundersøgelse, der er udarbejdet af den pågældende psykolog, kan få erstatning eller anden form for kompensation?"

Svar:

Social- og Ældreministeriet har ikke kendskab til konkrete sager, der kan bekræfte, at der er børn eller unge, som skulle være anbragt uden for hjemmet uden samtykke, på fejlagtigt grundlag på baggrund af den pågældende psykologs arbejde.

Med hensyn til de generelle regler om kommunernes mulighed for frivilligt at udbetale erstatning, har Social- og Ældreministeriet indhentet bidrag fra Indenrigs- og Boligministeriet.

Indenrigs- og Boligministeriet oplyser, at:

"Spørgsmålet om kommuners mulighed for frivilligt at udbetale erstatning, det vil sige uden at der er afsagt dom herom, er ikke reguleret i den skrevne lovgivning. Spørgsmålet skal derfor afgøres efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse, de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Efter de nævnte regler antages en kommunes adgang til uden lovhjemmel at gennemføre foranstaltninger blandt andet at være afgrænset af, hvad der traditionelt er betegnet som et almennyttige-kriterium. Dette kriterium indebærer, at en kommune som udgangspunkt kun kan gennemføre foranstaltninger, der kommer en bredere kreds af kommunens borgere til gode.

Dette udgangspunkt indebærer, at en kommune normalt ikke uden lovhjemmel kan gennemføre foranstaltninger, der udelukkende eller i det væsentligste er motiveret i varetagelsen af individuelle interesser hos enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner.

Endvidere har en kommune efter de ovenfor nævnte grundsætninger en generel forpligtelse til at handle økonomisk forsvarligt i alle dispositioner. Kommunen har således pligt til at udvise ansvarsbevidsthed i sine økonomiske anliggender, så der ikke påføres kommunen udgifter, der kunne være undgået.

Det antages på den baggrund, at en kommune lovligt kan yde et beløb til en enkeltperson, når dette er begrundet i varetagelsen af hensynet til at begrænse kommunens udgifter til erstatning, herunder udgifter i forbindelse med gennemførelse af en retssag. Ved udøvelsen af skønnet over, hvornår der med henblik på at begrænse kommunens udgifter til erstatning bør ydes et beløb til en enkeltperson, må der indrømmes kommunen et vist spillerum, der blandt andet omfatter vurderingen af, hvorvidt kommunen ved en retssag ville blive dømt erstatningsansvarlig. Det må imidlertid på grundlag af de foreliggende oplysninger i en given sag, for eksempel med støtte i en udtalelse fra en advokat herom, med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at kommunen - uden at der er blevet afsagt dom derom - er forpligtet til at udbetale erstatning.”

Med venlig hilsen
Astrid Krag